

Oponentní posudek k diplomové práci

Hotel Klínovec - Klínovec

autora Bc. Martina Pavlíčka

AR 2015/2016, ZS

Vedoucí práce: Ing.arch. Boris Redčenkov

Vážení kolegové...

byl jsem požádán o vypracování oponentního posudku na diplomní projekt Bc. Martina Pavlíčka na téma novostavby horského hotelu na Klínovci.

Prezentovaná práce se mi jeví obsahově úplná, bez věcných chyb, profesionálně zpracovaná a kultivovaně podaná.

Ambicí je výstavbou hotelu řešit problémy nejvyššího vrcholu Krušných hor – nedostatečná vybavenost, roztržitost, nekonceptnost, zastaralost.

Na první pohled se zdá, že autor dospěl k řešení. Dokládá obeznamenost s vývojem místa, znalost kontextu. Pojmenovává silné - slabé stránky, příležitosti a rizika. Definuje jednoduchý a srozumitelný koncept, komunikuje ho srozumitelnou formou. Podrobně zdokumentoval kapacitní hotel vyššího standardu, se vším co k němu patří, včetně spa s venkovním bazénem. Hotelovou typologii zvládá. Na vše nachází jednotný estetický mód, ve kterém zpracovává fasádu, interiéry. Je si vědom praktických problémů, konstrukčních zádrhelů, nutnost ošetřit vykonzolované interiéry tepelnou izolací, což dokonce obrací v interiérový motiv.

Na první pohled je to komplexní, dotažené dílo. Přesto zůstává podivná nejistota. Opravdu vše funguje v takové jednotě, jak se z vizualizací zdá? Opravdu by takováto stavba zkultivovala místo? Opravdu hmota hotelu nekonkuruje historické a technické dominantě? Opravdu nebrání pohledům z rozhledny? Opravdu stávající objekty a sportovní aktivity propojuje? Otázek se s hlubším studiem rojí víc a víc.

Objekt hladící vrchlík Klínovce po vrstevnici se sice snaží využít klesání terénu, ale to je tak pozvolné, že se projeví de facto jen ve výšce jednoho podlaží. Průčelí je obrácené ke sjezdovkám a jasně říká, ke komu se staví čelem. I soklem akcentovaný parter jasně protěžuje lyžaře. K výškovým dominantám se obrací „zadní fasádou“ s pouhými dvěma vstupy a hotelovým předjezdem. Není náhodou kumulace parterových aktivit ve dvou podlažích nad sebou vždy orientovaná na východ e sjezdovkám špatně? Nefunguje objekt ve výsledku jako bariéra mezi sjezdovkami a autentickými dominantami?

Problematické vůči veřejnému prostoru a zasazení do morfologie je i Hotelové spa. Je sice správně řešeno jako autonomně fungující provoz s venkovní částí. Ale není trochu zvláštní vnímat při koupání se ve výjimečné lokaci pouze zaměnitelný výřez nebe? A být na stejné úrovni jako lyžaři oddělen kvůli intimitě betonovým plotem? A úrovně od vysílače být jako na dlani? Není vlastně spa špatně výškově nasazeno?

Hotelový provoz je dobře zvládnutý. Hotelové pokoje mají vysoký prostorový standart, velký podíl venkovních pobytových ploch a teras. V konstrukční výšce jsou až marnotratné. Vzhledem k ambicím nedominovat, ale i šetřit energie a náklady se mi nezdá světlá výška pokoje 2900 mm opodstatněná.

Východní orientace pokojů ale pak generuje potřebu pro odpolední slunění a západy slunce vytvářet terasy za hotelovou chodbou, což mi nepřijde v souladu s nastaveným komfortem.

Architektura návrhu se snaží o scelení hmoty elegantním abstraktním rastrem měkkého materiálu versus těžký sokl. Nic proti, ale mám pocit, že dochází k jakýmsi estetickým zásnubám retro hotelu s televizním vysílačem, což by mohlo vést k vzájemnému posílení jejich měřítká a překlopení misek vah v neprospěch drobných romantických forem původní zástavby. A to určitě nebyl záměr.

Když jsem se pokoušel definovat si, co tedy vlastně k přesvědčivosti návrhu chybí, dospěl jsem k názoru, že čas. Čas a odstup na ověření, zpochybnění, hledání alternativ, usazení, zjemnění. Ve stávající podobě má návrh charakter zajímavého námětu, ze kterého by se dalo vycházet, ale rozhodně to není řešení jaké by si místo zasloužilo a jakého je autor schopen.

Výsledné hodnocení diplomního projektu Bc. Martina Pavlíčka proto vzhledem ke znalosti okolností a potenciálu autora navrhuji D.

V Praze 5.2.2016

Ing.arch. Jaroslav Wertig